LATVIJAS NACIONĀLAIS
SIMFONISKAIS ORĶESTRIS

LNSO, KRISTĪNA POSKA UN GEORGIJS OSOKINS. ARVO PERTAM — 90!

LNSO, KRISTIINA POSKA, AND GEORGIJS OSOKINS. ARVO PÄRT — 90

2025. gada 17. aprīlī plkst. 19.00 Hanzas Peronā
17 April 2025 at 7 PM at Hanzas Perons

GEORGIJS OSOKINS — klavieres | piano
Diriģente | Conductor **KRISTĪNA POSKA | KRISTIINA POSKA**

Koncerts tiešraidē Latvijas Radio 3 "Klasika"
The concert is broadcast live by the Latvian Radio 3 *Klasika*

Koncerta dienā iepazīsties ar programmu šeit:
The programme for tonight's concert is available here:

I DAĻA | PART I

ARVO PERTS (*Arvo Pärt*, 1935)

Lamentate klavierēm un orķestrim (2002)
Lamentate for Piano and Orchestra (2002)

I. *Minacciando* (Draudīgi)
II. *Spietato* (Nežēlīgi)
III. *Fragile* (Trausli)
IV. *Pregando* (Lūdzoši)
V. *Solitudine — stato d'animo* (Vientulība — dvēseles stāvoklis)
VI. *Consolante* (Mierinoši)
VII. *Stridendo* (Kliedzoši)
VIII. *Lamentabile* (Skumji)
IX. *Risolutamente* (Noteikti)
X. *Fragile e conciliante* (Trausli un samierinoši)

40'

II DAĻA | PART II

LUDVIGS VAN BĒTHOVENS (*Ludwig van Beethoven*, 1770–1827)

Sestā simfonija Famažorā, "Pastorālā", op. 68 (1808)
Symphony no. 6 in F Major (*Pastoral*), Op. 68 (1808)

I. *Erwachen heiterer Empfindungen bei der Ankunft auf dem Lande* | "Priecīgas izjūtas, ierodoties laukos" | *Awakening of cheerful feelings on arrival in the countryside — Allegro ma non troppo*
II. *Szene am Bach* | "Skats pie strauta" | *Scene by the brook — Andante molto moto*
III. *Lustiges Zusammensein der Landleute* | "Zemnieku ražas svētki" | *Merry gathering of country folk — Allegro*
IV. *Gewitter, Sturm* | "Negaiss, vētra" | *Thunder, Storm — Allegro*
V. *Hirtengesang. Frohe und dankbare Gefühle nach dem Sturm* | "Ganiņa pateicības dziesma pēc negaisa" | *Shepherd's song. Cheerful and thankful feelings after the storm — Allegretto*

40'

Kultūras ministrija NEIBURGS Garage demokrātiskā vīna bārs ir DELFI 3 Latvijas Radio Klasika MŪZIKAS SAULE

PERTS

Šī gada 11. septembrī 90. dzimšanas dienu atzīmēs igauņu komponists Arvo Perts — viens no visbiežāk atskaņotajiem autoriem mūsdienu akadēmiskās mūzikas ainā.

Perta daiļrade dalāma divos posmos: agrīnie darbi (60. gadi) iezīmējas ar drosmīgiem eksperimentiem, kas sakņojušies avangarda mūzikas izteiksmes līdzekļos (kompozicionāli veiksmīgos, tāpat arī padomju varu kairinošos). Pēc opusa *Credo* radīšanas 1968. gadā, Perts komponēja pavisam maz un pievērsās viduslaiku dziedājumu un renesanses mūzikas pētīšanai. Četrus gadus vēlāk pārgāja pareizticībā. 1976. gadā bija gatavs viņa opuss *Für Alina*, ko uzskata par pirmo Perta izveidotā kompozīcijas stila — *tintinnabuli* jeb "zvaniņu" stila — piemēru. Jaunizveidotais stils arī iezīmē Perta daiļrades otro posmu, kļūstot par skaņraža neatkārtojamo firmas zīmi. Perta muzikālās un iekšējās pārliecības pārstāv sakralitāte un garīgums, izteiksmes askētiskums, ne tikai skaņa, bet arī klusums, kā arī vienkāršībā radīts netverams domas dziļums.

Cik mums zināms, pirmo reizi Latvijā *Lamentate* izskanējis 2017. gada festivālā "Vasarnīca" — Andra Pogas vadībā —, bet solists arī toreiz bijis Georgijs Osokins. Orests Silabriedis koncerta "Osokins x Perts" programmiņā rakstījis:

"Arvo Perta Klavierkoncerts *Lamentate* rakstīts Bombejā dzimušā un Londonā dzīvojošā mākslinieka Aniša Kapūra (Kapoor, 1954) gigantiskās skulptūras "Marsijs" izstādīšanai Londonas *Tate Modern Museum* Turbīnu zālē.

Viena no Kapūra daiļrades zīmēm kopš 90. gadu vidus ir nerūsējoša tērauda lielizmēra objekti, un viens no tādiem ir "Marsijs" (2002) — 150 metru gara skulptūra, pēc *The Guardian* vērtējuma, iespējams, viena no visu laiku lielākajām skulptūrām. Perta *Lamentate* piedzīvoja pirmatskaņojumu turpat Turbīnu zālē 2003. gada 7. un 8. februārī, muzicēja Elēna Grimo un *London Sinfonietta* Aleksandra Bridžera vadībā.

Arvo Perta koncerta raisītās refleksijas paspilgtināšanai īss atgādinājums par to, ka Marsijs bija satīrs, tātad Dionīsa svītas dalībnieks, viscaur ar vilnu noaudzis baudkārs, draisks, vīnu un ķildas meklējošs radījums ar cilvēka ķermeni un galvu, zirga nagiem un asti, nezināmas izcelsmes ragiem.

Atēnai savulaik paticis pūst flautu. Bet vienudien viņa ierauga, ka, spēlējot šo instrumentu, neglīti piepūšas vaigi, un nu vairs flauta neder. Atēna nomet instrumentu un aiziet. Ierodas Marsijs, paceļ flautu, sāk pūst to un drīz attīsta vērā ņemamu spēles meistarību. Nu Marsijam dūša līdz debesīm, viņš ņem un izaicina uz muzikālu divkauju pašu Apollonu. Skaidrs, ka satīram, kurš spēlē dionīsiski mežonīgi un orģiastiski, nav ne mazāko izredžu pārspēt pašu dailes dievu. Uzvarētājs Apollons noliek kitāru un vēsu prātu nodīrā Marsijam ādu. Nu Marsija āda karājas pie kādas upes iztekas Frīģijā. Kad skan flauta, āda kustas. Kad dzied dziesmas par godu Apollonam, āda nekustas. Lūk, stāsts par dionīsiskā un apolloniskā aspekta satikšanos."

BĒTHOVENS

Starp citu, arī Bēthovenam šogad atzīmējam nozīmīgu jubileju — 255. Protams, tik lielas svinības kā pie 250 vis nerīkosim, taču viņa mūziku turpināsim atskaņot. Jubileja vai ne, skaidrs ir tas, ka mūzikas pasaule bez Bēthovena nav iedomājama.

Diametrāli atšķirīgās Piektā un Sestā simfonija tika pirmatskaņotas komponista autorkoncertā 1808. gada 22. decembrī — līdzās Ceturtajam klavierkoncertam un Fantāzijai klavierēm, korim un orķestrim, jau iepriekš izskanējušām daļām no Domažora mesas un vēl dažiem skaņdarbiem. Aptuveni četru stundu ilgais autorvakars norisinājās neapsildītā *Theater an der Wien* zālē. Koncerta divas daļas atklāja jaunās simfonijas — visupirms gaišā Sestā, tad dramatiskā Piektā. Pirms koncerta bijis maz mēģinājumu, mūziķiem un apmeklētājiem salis, Bēthovena dzirdes zudums neizbēgami ietekmēja viņa solista un diriģenta ķērienu — kopsummā, notikums, kas, iespējams, uzskatāms par vienu no nozīmīgākajiem Bēthovena profesionālās karjeras punktiem, tik spožs vis neizvērtās. Gadās visādi, tomēr arī šajā koncertā iekļautie skaņdarbi turpina dzīvot vēl šodien un pat ierindojami izcilāko sarakstā.

Atkāpjoties soli atpakaļ no pirmatskaņojuma, Sestās simfonijas uzmetumi tapuši jau krietnā pagātnē — 1802. gadā. Lielākais darbs pie tās radīšanas gan norisinājies aptuveni vienā laikā ar Piektās finālu — 1808. gada vasarā, ko komponists pavadīja Vīnes piepilsētā, lai atgūtos pie dabas. Un tieši daba ir Bēthovena svētnīca, kam šis opuss arī veltīts. Atšķirībā no visām pārējām Bēthovena simfonijām, Sestā ir realizēta piecu daļu (ne klasisko četru) struktūrā, kur pēdējās trīs daļas seko viena otrai bez pārtraukuma. Tāpat komponists devis skaidrus daļu nosaukumus — skat, pirmajā skaņās tiek ietērptas tās siltās un laimīgās izjūtas, kas pārņem, ierodoties laukos; otrajā — "Skatā pie strauta" — iztēlojamies vieglu ūdens viļņošanos saules staros. Šīs daļas noslēgumā Bēthovens ataino putnus — lakstīgalu, paipalu un dzeguzi (arī ar dotām norādēm partitūrā). Tad seko līksma ļaužu sanākšana, lai svinētu ražas svētkus, taču dzīres pārtrauc negaiss — bēthoveniski sakāpināti dramatisks. Bet arī postošākās vētras reiz beidzas, un finālā jau atkal varam nodoties dabas tīksmei.

Latviešu pianists **GEORGIJS OSOKINS** guvis plašu starptautisku ievērību, 19 gadu vecumā piedaloties Starptautiskajā Šopēna konkursā, kur viņš īsā laikā kļuva par neapšaubāmu publikas favorītu. Viņa interpretācijas kritiķi raksturo kā "revolucionāras", "izcilas" un "neparedzamas".

Drīz pēc dalības Šopēna konkursā Osokins sniedzis nozīmīgas debijas Berlīnes *Konzerthaus*, Rūras klavierfestivālā, Hamburgas *Laeiszhalle* un Elbas filharmonijā, Bernes *International Piano Series*, *Lockenhaus* festivālā, Gštādes mūzikas festivālā, Polijas Nacionālā Radio simfoniskā orķestra koncertnamā Katovicē, Vankūveras *Playhouse*, kur viņš aizstāja pasaulslaveno pianistu Nelsonu Freiri, Tokijas Metropoles teātrī un *Tongyeong* koncertzālē Dienvidkorejā. 2021. gadā Osokins uzstājies 101. Zalcburgas festivālā. 2022./2023. gada sezonā debitējis Vigmora zālē Londonā, *Sala Verdi* Milānā, Šanhajas mūzikas festivālā un Kārnegija zālē Ņujorkā. 2024. gadā Georgijs kā solists debitējis Pjēra Bulēza zālē Berlīnē un atgriezies Milānas *Serate Musicali* festivālā un Londonas Vigmora zālē.

Pianists aktīvi sadarbojas ar Gidonu Krēmeru, dodoties turnejās Lielbritānijā, Īrijā, Krievijā, Polijā, Vācijā, Āzijā un ASV. Līdzās Likā Debargam Georgijs Osokins ir kļuvis par pirmo *Kremerata Baltica* pastāvīgo rezidējošo viesmākslinieku orķestra 25 gadu pastāvēšanas vēsturē.

Britu izdevniecība *Piano Classics* izdevusi divus Georgija Osokina albumus ar Šopēna vēlīnajiem klavierdarbiem un Rahmaņinova opusiem, saņemot izcilas recenzijas nozīmīgos britu, kanādiešu, vācu, dāņu un franču mūzikas žurnālos. Vācu izdevniecība *Accentus* izdevusi Osokina un Krēmera pirmo kamermūzikas albumu, kurā iekļauti Šopēna un Bēthovena trio — tvarts nominēts 2020. gada Starptautiskajai klasiskās mūzikas balvai un 2021. gada *Opus Klassik* balvai.

Georgijs Osokins saņēmis Nopelnu ordeņa sudraba krustu no Polijas Republikas prezidenta, kā arī Latvijas Lielo Mūzikas balvu, būdams pats jaunākais šī augstā apbalvojuma saņēmējs balvas pasniegšanas vēsturē.

Uzstājoties Georgijs vienmēr lieto savu pēc pasūtījuma gatavoto *Fazioli* klaviersolu.

Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra galvenā viesdiriģente kopš 2022. gada sezonas, igauniete **KRISTĪNA POSKA** ir Eiropā pieprasīta aktīvi koncertējoša diriģente, kuras mākslinieciskais sniegums tiek raksturots kā harismātisks, neparasts un muzikāli piesātināts.

Kopš 2019./2020. gada sezonas — Flandrijas simfoniskā orķestra galvenā diriģente. 2025. gada vasarā Kristīna Poska kļūs par Francijas Jauniešu orķestra māksliniecisko vadītāju un ar šo orķestri dosies divās Eiropas tūrēs.

Starptautisku konkursu laureāte un prestižās Vācijas Diriģentu balvas ieguvēja 2013. gadā.

Iepriekšējās sezonās Poska sadarbojusies ar tādiem orķestriem kā Londonas FO, Roterdamas FO, Rietumvācijas Radio SO, Minesotas orķestri, Oregonas SO, Latvijas Nacionālo SO un citiem. Tāpat Poska Norvēģijas operā diriģējusi Mocarta "Tā dara visas" izrādes, bet Berlīnes Valsts operā — Mocarta "Burvju flautu". Pagājušajā sezonā diriģente uzstājusies ar Spānijas Nacionālo orķestri, kā arī veikusi Haidna un Perta mūzikas ierakstus ar Igaunijas Nacionālo simfonisko orķestri.

Šajā sezonā Kristīna Poska debitē ar Toronto un Kolorādo simfoniskajiem orķestriem Ziemeļamerikā, Euskadi un Bilbao simfoniskajiem orķestriem Spānijā, Zviedrijas un Norvēģijas Radio simfoniskajiem orķestriem Skandināvijā, Montpeljē Nacionālo operas orķestri, Lahti simfonisko orķestri un Grācas filharmonijas orķestri.

No 2006. līdz 2011. gadam Kristīna Poska bija *Cappella Academica* galvenā diriģente, no 2012. līdz 2016. gadam — Berlīnes Komiskās operas kapelmeistare, savukārt 2019./2020. gada sezonā vadīja Bāzeles teātri.

PÄRT

On 11 September this year, one of the most widely performed composers in contemporary academic music — Estonian Arvo Pärt — celebrates his 90th birthday.

Pärt's creative work is typically divided into two distinct phases. His early compositions of the 1960s are marked by bold experimentation rooted in avant-garde techniques (proving compositionally successful and also provocative to the Soviet authorities). After completing his *Credo* in 1968, Pärt composes very little, immerses himself in the study of medieval chant and Renaissance music, and four years later converts to Orthodox Christianity. In 1976, Pärt completes *Für Alina*, often regarded as the first example of the tintinnabuli compositional style (from the Latin *bells*) created by Pärt. This launches the second phase of Pärt's oeuvre, in which the unmistakable style becomes his artistic signature. Pärt's music and moral convictions are characterised by profound devoutness and spirituality, asceticism of expression including both sound and silence, and an elusive, contemplative depth within simplicity.

Arvo Pärt's piano concerto *Lamentate* is written for the gigantic sculpture *Marsyas* by Bombay-born, London-based artist Anish Kapoor (b. 1954), created for the Turbine Hall of Tate Modern Museum in London.

Since the mid-1990s, one of the distinctive features of Kapoor's creative work has been large-scale stainless steel objects, and *Marsyas* (2002) is one of them — a 150-metre-long sculpture which, according to *The Guardian*, is possibly one of the largest ever made. Pärt's *Lamentate* premieres in the same Turbine Hall on 7 and 8 February 2003, performed by Hélène Grimaud and the London Sinfonietta under the baton of Alexander Briger.

To deepen the reflection inspired by Pärt's concerto, a brief reminder that Marsyas was a satyr — a member of Dionysus' entourage, a pleasure-seeking, mischievous creature, ever in search of wine and quarrels, entirely covered in wool, with a human body and head, the hooves and tail of a horse, and horns of unknown origin.

The story goes that Athena once delighted in playing the flute. But one day, noticing how it puffs out her cheeks unattractively, she discards the instrument. Marsyas comes across the flute, picks it up, and soon masters the instrument. His courage swells, and he boldly challenges none other than Apollo to a musical duel. Naturally, a satyr — playing with wild, Dionysian abandon and orgiastic frenzy — stands no chance against the god of art. The victorious Apollo calmly lays down his lyre and flays Marsyas alive. It is said that Marsyas' skin now hangs by the source of a river in Phrygia. When the flute is played, the skin stirs. When songs are sung in Apollo's honour, it lies still. Such is the story of the meeting between the Dionysian and the Apollonian.

BEETHOVEN

Speaking of important anniversaries, this year Beethoven turns 255. Of course, the celebration will not be quite as grand as for his 250th, but we will certainly continue to perform his music. Anniversary or not, one thing is clear: the world of music is unimaginable without Beethoven.

The diametrically opposite Fifth and Sixth Symphonies receive their premieres at the composer's own concert on 22 December 1808 — alongside the Fourth Piano Concerto, the Choral Fantasy, previously performed movements from the Mass in C Major, and several other pieces. Lasting about four hours, Beethoven's concert takes place in the unheated Theater an der Wien. The two parts of the concert open with the new symphonies — first the radiant Sixth, then the dramatic Fifth. The orchestra has had little time to rehearse, the musicians and audience shiver in the cold, and Beethoven's worsening deafness inevitably affects his playing and conducting. To sum up, an event often considered one of the milestones of Beethoven's professional career does not turn out quite so brilliantly after all. These things happen, yet the works performed at that concert live on to this day, and indeed, stand among the greatest of all time.

Taking a step away from the premiere, sketches for the Sixth Symphony date as far back as 1802. However, most of the composition takes place in parallel with the finale of the Fifth in the summer of 1808, when Beethoven retreats to the outskirts of Vienna to find peace in nature. It is nature that remains Beethoven's true sanctuary to which this symphony is dedicated. Unlike all his other symphonies, the Sixth follows a five-movement structure instead of the traditional four, with the final three movements played without a break. Beethoven also provides descriptive titles for each movement: in the first one, we hear the warm glee of arriving in the countryside; the second movement, *Scene by the Brook*, evokes the gentle rippling of water in sunlight. At the end of this movement, Beethoven depicts birdsong — a nightingale, a quail, and a cuckoo — each clearly marked in the score. The third movement follows with a merry gathering of country folk for a harvest festival, though the celebration is soon disrupted by a dramatic thunderstorm — rendered with typically Beethovenian intensity. Yet, even the fiercest storms come to pass, and in the finale, we are once again immersed in the beauty of nature.

Latvian pianist **GEORGIJS OSOKINS** has gained international attention through his participation at age of 19 in the XVII International Chopin Piano Competition where he quickly became an absolute Audience Favorite. His interpretations were dubbed by critics as "revolutionary", "exceptional" and "unpredictable".

Shortly after the Chopin Competition, Osokins made important debuts at the Berlin Konzerthaus, Klavier-Festival Ruhr, Laeiszhalle and Elbphilharmonie in Hamburg, International Piano Series in Bern, Lockenhaus Festival, Gstaad Music Festival, NOSPR Concert Hall in Katowice, the Vancouver Playhouse (replacing an outstanding pianist Nelson Freire), Tokyo Metropolitan Theatre Hall, Tongyeong Hall in South Korea. In 2021 Georgijs Osokins performed at the 101st Salzburg Festival. In the following seasons (2022/2023) he had his debuts at Wigmore Hall in London, Sala Verdi in Milan, Shanghai Music Festival and Carnegie Hall (Stern Auditorium) in New York. In 2024 Georgijs makes his solo debut at Pierre-Boulez Saal in Berlin and returns to Milan's Serate Musicali Festival and London's Wigmore Hall.

Georgijs is actively collaborating with Gidon Kremer, touring in the UK, Ireland, Russia, Poland, Germany, Asia and US. Alongside Lucas Debargue, Georgijs was announced the first permanent Guest Artist of Kremerata Baltica in its 25-year history.

UK's label "Piano Classics" released Osokins' two CD albums focused on Chopin's Late Works and works of Rachmaninoff. These recordings received brilliant reviews from important British, Canadian, German, Danish and French music magazines. German label Accentus has released the first chamber music album of Georgijs alongside Gidon Kremer containing trios of Chopin and Beethoven — this CD was nominated for both International Classical Music Awards 2020 and Opus Klassik 2021.

Georgijs received the Cross of Merit (Silver grade) awarded by the President of the Republic of Poland and the Latvian Grand Music Award — highest honour in music in Latvia — and remains youngest recipient in the Awards' history.

Osokins performs on his own bespoke piano bench designed by Fazioli.

The award-winning conductor **KRISTIINA POSKA** is in high demand on the international music scene. She has held the post of Chief Conductor of Flanders Symphony Orchestra since 2019/20 season, Principal Guest Conductor of Latvian National Symphony Orchestra since 2021/22 and will start her tenure as Music Director of Orchestre Français des Jeunes in Summer 2025.

This season's highlights include several debuts — with Toronto Symphony Orchestra and Colorado Symphony in North America, Orquesta Sinfónica de Euskadi and Orquesta Sinfónica de Bilbao in Spain, Swedish Radio and Norwegian Radio Symphony orchestras in Scandinavia as well as Orchestre National de Montpellier, Lahti Symphony Orchestra and Grazer Philharmoniker. During the concert season, she returns to Orchestre National de France, Estonian National Symphony Orchestra, and tours with Flanders Symphony Orchestra several times performing in Belgium, Netherlands, France, Germany and Estonia. As the new Music Director of the Orchestre Français des Jeunes, she embarks on two European tours at the end of the summer.

Recent highlights include debuts with Minnesota Orchestra, London Philharmonic Orchestra, Rotterdam Philharmonic Orchestra, Orquesta Nacionales de España, as well as NHK Symphony Orchestra in Tokyo. She has appeared with WDR Sinfonieorchester Köln, Royal Concertgebouw Orchestra, Oslo Philharmonic Orchestra, Netherlands Philharmonic Orchestra and Royal Stockholm Philharmonic Orchestra. Additionally, Poska has worked with orchestras such as hr-Sinfonieorchester, Radio-Symphonieorchester Wien, Gothenburg Symphony, The Deutsche Kammerphilharmonie Bremen and Tonhalle-Orchester Zürich to name a few.

Equally prolific in the operatic repertoire, Poska debuts at the Opéra de Dijon this season, conducting a double bill production featuring Bartók's *Bluebeard's Castle* and Strauss' *Metamorphosen* directed by Dominique Pitoiset. Recent opera productions include a return to Staatsoper Berlin with a production of Mozart's *The Magic Flute*, *Così fan tutte* at Norwegian National Opera and Royal Danish Theatre, Puccini's *La bohème* by Robert Carsen at Opera Ballet Vlaanderen, *Carmen* with Staatsoper Stuttgart, and *Die Entführung aus dem Serail* with Sächsische Staatsoper Dresden (Semperoper). She has appeared with Komische Oper Berlin, Royal Swedish Opera, English National Opera, Finnish National Opera, Teatro del Maggio Musicale Fiorentino, and Volksoper Vienna among others.

Poska's previous roles included Principal Conductor of Cappella Academica from 2006 to 2011, Kapellmeister at Komische Oper Berlin from 2012 to 2016, and Music Director for Theater Basel for the 2019/20 season. Together with Flanders Symphony Orchestra Poska currently records the complete Beethoven cycle for the label *Fuga Libera*.

TUVĀKIE KONCERTI

Piektdien. 25. aprīlī, plkst. 19.00 Hanzas Peronā

LNSO, MAESTRO KAZADESĪ UN SENSĀNSA ČELLKONCERTS

ORELJĒNS PASKĀLS — čells
Diriģents **ŽANS KLODS KAZADESĪ**

PROGRAMMĀ:
Džuzepe VERDI Uvertīra operai "Likteņa vara"
Kamils SENSĀNSS Pirmais čellkoncerts
Hektors BERLIOZS "Fantastiskā simfonija"

Ceturtdien, 15. maijā, plkst. 19.00 Dzintaru koncertzāles Mazajā zālē

LNSO UN VĪNES KLASIKA

JĀNIS SEMJONOVS — fagots
Diriģents **ŽERĀRS KORSTENS**

PROGRAMMĀ:
Jozefs HAIDNS 69. simfonija
Volfgangs Amadejs MOCARTS Koncerts fagotam un orķestrim
Ludvigs van BĒTHOVENS Septītā simfonija

Piektdien, 13. jūnijā, plkst. 19.00 Dzintaru koncertzālē

LNSO SEZONAS NOSLĒGUMA KONCERTS. VINETA SAREIKA UN TARMO PELTOKOSKI

VINETA SAREIKA — vijole
Diriģents **TARMO PELTOKOSKI**

PROGRAMMĀ:
Pēteris VASKS *Vox amoris*
Gustavs MĀLERS Sestā simfonija

PIESAKIES
LNSO JAUNUMIEM

LNSO ŠOVAKAR | LNSO TONIGHT

Vieskoncertmeistare | Guest Concertmaster
Veerle Houbraken

Pirmās vijoles | I violins
Sandis Šteinbergs, Darja Smirnova, Ilze Kirsanova, Aija Frišenfelde, Vizma Laura Agloniete, Margarita Ogibalova, Konstantīns Paturskis, Lāsma Vītola, Jevgenija Otroško, Arina Bardova, Anna Janovska

Otrās vijoles | II violins
Arvīds Zvagulis, Beāte Račko, Inga Puķīte, Tatjana Ostrovska, Raimonds Melderis, Liene Briede, Agnese Stalidzāne, Agnese Kanniņa, Emīlija Bukša, Ērika Hrustaļova

Alti | Violas
Ināra Brīnuma, Liene Martinsone, Katrīna Krašauska-Krauze, Inga Ozoliņa, Einārs Roževics, Lauma Visendorfa, Tatjana Ļebedeva, Paula Kronentāle

Čelli | Cellos
Diana Ozoliņa, Mareta Prikule, Zane Guļāne, Ainārs Paukšēns, Mārtiņš Turss, Maksims Skibickis

Kontrabasi | Double basses
Oskars Bokanovs, Viktors Veļičko, Kristaps Pētersons, Alise Broka

Flautas | Flutes
Ilze Urbāne, Egija Sproģe, *Tommaso Pratola*

Obojas | Oboes
Egils Upatnieks, Jana Zeļenska

Klarnetes | Clarinets
Anna Gāgane, Mareks Pinta

Fagoti | Bassoons
Jānis Semjonovs, Aleksandrs Žiguļičs

Mežragi | Horns
Artūrs Šults, Mārcis Kalniņš, Miks Bankevics, Kalvis Etkins

Trompetes | Trumpets
Jens Emil Holm, Mārtiņš Zujs

Tromboni | Trombones
Kaspars Majors, Kristaps Malahovskis

Sitaminstrumenti | Percussion
Edgars Vaivods, Elīna Endzele, Elvijs Endelis, Ernests Mediņš, Elīss Balceris